

6 november 2022, tweeëndertigste zondag jaar C

Eerste lezing: 2 Makkabeeën 7,1-2.9-14

Evangelielezing: Luc. 20,27-38

Homilie

Het is opmerkelijk dat de kerk in de herfst haar liturgie lijkt af te stemmen op dit jaargetijde van de afstervende natuur, al merken we daar met dit klimaat niet veel van. We hebben gedenkdagen als Allerheiligen en Allerzielen net achter de rug, maar ook vandaag richt de liturgie onze gelovige blik op wat ons ná de dood te wachten staat. Is dat een eeuwig leven bij God na de verrijzenis uit de doden?

Er wordt vaak gezegd dat het geloof in een leven na de dood een laatbloeiertje is in het Oude Testament. Blijkbaar was het geloof in de verrijzenis een langzaam gegroeide geloofsovertuiging. De vrucht van voortschrijdend inzicht, zouden we vandaag zeggen. We merken die overtuiging pas uitdrukkelijk in de Bijbel in teksten uit de tweede eeuw voor Christus, zoals de boeken Daniël en Makkabeeën. En in het evangelie van vandaag zien we dat het ook in de dagen van Jezus nog een fel discussiepunt was. Toch wijzen er de laatste decennia veel bijbelwetenschappers op dat bv. ook de psalmen, die veel ouder zijn, heel mooie verwijzingen bevatten naar een leven bij God na de dood.

Natuurlijk was het concept 'leven na de dood' niet onbekend voor het volk Israël. Denken we maar aan hun vele, en niet altijd gelukkige contacten met de cultuur van hun machtige buurstaat Egypte. Maar misschien ligt daar net de basis van hun terughoudendheid. Want bij die buurvolen, denken we maar aan de piramiden in Egypte, lijkt dat geloof in een leven na de dood vooral een krampachtig vasthouden aan het leven dat we hier en nu kennen. En als er één rode lijn is in het denken en de vroomheid van de hele Bijbel, dan is het dat bij God alles anders zal zijn, en dat het initiatief, ook voor een leven over de dood heen, bij Hem ligt. Wij moeten het niet organiseren, het laatste wat we moeten doen is een god scheppen naar ons beeld. Het volle leven komt van Hem. Dat geloof heeft mensen doorheen de geschiedenis onwaarschijnlijke kracht en moed gegeven. Die zeven broers uit de eerste lezing zijn daar een opmerkelijk voorbeeld van, en ze hebben tot op vandaag talloze heldhaftige opvolgers gekregen. Laten wij maar nederig zijn, ons geloof heeft ons nog geen druppel bloed gekost.

Wat van God komt zal helemaal anders zijn dan onze denkbeelden en verzinsels, geloof is geen zaak van verzinnen maar van vertrouwen. Dat is ook de kern van het antwoord dat Jezus geeft bij het wat dwaze verhaal waarmee de Sadduceeën hem confronteren. Een verhaal dat vooral bewijst hoe mensen hopeloos vastlopen als ze willen bedenken hoe het na de dood zal zijn. Jezus benadrukt het enige dat we daarover weten: het zal helemaal anders zijn. En waar wij op mogen vertrouwen is dat we in Gods handen zijn, en dat Hij geen God van doden is, maar van levenden. Want voor Hem zijn allen levend.

De meest kernachtige formulering van dat vertrouwen blijven voor mij de wijze woorden van Ulrik Geniets, de vroegere abt van Averbode. Toen men hem in een tv-interview vroeg of hij geloofde dat er iets is na de dood, was zijn antwoord: "Christenen geloven niet dat er iets is na de dood. Christenen geloven dat er iemand is na de dood."

Laat dat ook ons geloof zijn. Amen.

Dirk Godecharle